॥ अथ हरणाहरणपर्व्व ॥ १८ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ उक्तवन्तो यथावीर्य्यमसकृत्सर्व्ववृष्णयः । ततोऽब्रवीद्वासुदेवो वाक्यं धर्म्मार्थसंयुतं ।
नावमानं कुलस्यास्य गुडाकेशः प्रयुक्तवान् । सम्मानोऽभ्यधिकस्तेन प्रयुक्तोऽयं न संशयः ।
अर्थलुब्धान्न वः पार्थोमन्यते सात्वतान्सदा । स्वयम्बरमनाधृष्यं मन्यते चापि पाण्डवः । ७९५
प्रदानमपि कन्यायाः पशुवत्कोऽनुमन्यते । विक्रयं चाप्यपत्यस्य कः कुर्य्यात्पुरुषो भुवि ।
एतान् दोषांस्तु कौन्तेयो दृष्टवानिति मे मतिः । अतः प्रसह्य हृतवान् कन्यां धर्म्मेण पाण्डवः ।
उचितश्चैव सम्बन्धः सुभद्रा च यशस्विनी । एष चापीदृशः पार्थः प्रसह्य हृतवानिति ।
भरतस्यान्वये जातं शान्तनोश्च यशस्विनः । कुन्तिभोजात्मजापुत्रं को बुभूषेत नार्जुनं ।
नच पश्यामि यः पार्थं विजयेत रणे बलात् । वर्जयित्वा विरूपाक्षं भगनेत्रहरं हरं । ७९७०
अपि सर्व्वेषु लोकेषु सेन्द्ररुद्रेषु मारिष । स च नाम रथस्तादृक् मदीयास्ते च वाजिनः ।
योद्धा पार्थश्च शीघ्रास्त्रः को नु तेन समो भवेत् । तमभिद्रुत्य सान्त्वेन परमेण धनञ्जयं । न्यवर्त्तयत संहृष्टा ममैषा परमा मतिः ।
यदि निर्जित्य वः पार्थो बलाद्गच्छेत्स्वकं पुरं । प्रणश्येद्वो यशः सद्यो नतु सान्त्वे पराजयः ।
तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य तथा चक्रुर्जनाधिप । निवृत्तश्चार्जुनस्तत्र विवाहं कृतवान् प्रभुः ।
उषित्वा तत्र कौन्तेयः संवत्सरपराः क्षपाः । विहृत्य च यथाकामं पूजितो वृष्णिनन्दनैः । ७९७५
पुष्करे तु ततः शेषं कालं वर्तितवान् प्रभुः । पूर्णे तु द्वादशे वर्षे खाण्डवप्रस्थमागतः ।
अभिगम्य च राजानं नियमेन समाहितः । अभ्यर्च्य ब्राह्मणान् पार्थो द्रौपदीमभिजग्मिवान् ।
तं द्रौपदी प्रत्युवाच प्रणयात्कुरुनन्दनं । तत्रैव गच्छ कौन्तेय यत्र सा सात्वतात्मजा ।
सुबद्धस्यापि भारस्य पूर्व्वबन्धः स्मयायते । तथाबहुविधं कृष्णां विलपन्तीं धनञ्जयः । सान्त्वयामास भूयश्च क्षमयामास चासकृत् ।
सुभद्रां त्वरमाणश्च रक्तकौशेयवासिनीं । पार्थः प्रस्थापयामास कृत्वा गोपालिकावपुः । ७९८०
साऽधिकं तेन रूपेण शोभमाना यशस्विनी । भवनश्रेष्ठमासाद्य वीरपत्नी वराङ्गना ।
ववन्दे पृथुताम्राक्षी पृथां भद्रां यशस्विनी । तां कुन्ती चारुसर्व्वाङ्गीमुपाजिघ्रत मूर्द्धनि । प्रीत्या परमया युक्ता आशीर्भिर्युञ्जताऽतुलं ।
ततोऽभिगम्य त्वरिता पूर्णेन्दुसदृशानना । ववन्दे द्रौपदीं भद्रा प्रेष्याऽहमिति चाब्रवीत् ।
प्रत्युत्थाय तदा कृष्णा स्वसारं माधवस्य च । परिष्वज्यावदत्प्रीत्या निःसपत्नोऽस्तु ते पतिः ।
तथैव मुदिता भद्रा तामुवाचैवमस्त्विति । ततस्ते हृष्टमनसः पाण्डवेया महारथाः । ७९९५
कुन्ती च परमप्रीता बभूव जनमेजय । श्रुत्वा तु पुण्डरीकाक्षः संप्राप्तं स्वं पुरोत्तमं ।
अर्जुनं पाण्डवश्रेष्ठमिन्द्रप्रस्थगतं तदा । आजगाम विशुद्धात्मा सह रामेण केशवः ।
वृष्ण्यन्धकमहामात्रैः सह वीरैर्महारथैः । भ्रातृभिश्च कुमारैश्च योधैश्च बहुभिर्वृतः ।
सैन्येन महता शौरिरभिगुप्तः परन्तपः । तत्र दानपतिर्द्वीमानाजगाम महायशाः ।